

аніѣ же проігсмена Каліста въ лѣто . ж . п . ѣ (7085—1577) .
Індіктивнѣ . ѣ . Срв. Спространовъ, Описъ на ржк. въ
библ. на Рил. манастиръ, 10; Миятевъ, въ Годишникъ на
Нар. музей за 1922—1925, стр. 333—334.

3. — Горна-Джумая. Горна-Джумая, ако и населена
съ турско мнозинство, благодарение на близостта на Рилския
монастиръ, е имала отдавна българско училище. Презъ 1844 г.
училището си е имало и нова сграда и е било добре уредено.
По-късно, презъ 1857 г. въ Джумая миналъ нѣкой русинъ
(Гилфердингъ?) и подбудилъ мѣстнитѣ българи да основать
фондъ, отъ който да се издържа по-добре училището. Напра-
вена била надлежна за това кондика, съ означение имената
на дарителитѣ и на паричнитѣ приноси за фонда. Кондиката
се съхранява въ Етнографския музей въ София. Тя почва
съ думитѣ:

Погододнии фонтъ оучилищнии Джумайскаго оустро-
енъ въ лѣто 1857 септемвриа 1

4. — Разлогъ. Така се именува най-горната котло-
вина на горна р. Места. Отъ Разлогъ е билъ Марко Тео-
доровичъ, български търговецъ въ Австрия презъ XVIII в.
Съ негово иждивение е билъ напечатанъ единъ църковно-
славянски букваръ въ Виена на 1792 г. Отъ преди-
словието разбираме, че любородни сърби сж били подканили
Теодоровича да помогне за издаването на буквара, главно
за полза на сръбскитѣ дѣца. Дотогава сръбчетата си слу-
жели съ руски буквари. Нѣма съмнение, че Марковиятъ
букваръ ще да се е прѣскалъ и изъ българскитѣ земи, гдето
не бѣ престанала да се учи славянската книга. Въ това се
увѣряваме отъ разпространението и на други сръбски учебни
книги въ Българско и презъ XIX вѣкъ. Освенъ това, един-
ствениятъ познатъ у насъ екземпляръ на Марковия букваръ
се намѣри въ Самоковско.

Марковиятъ букваръ е напечатанъ на малка осмина, на
130 страници. Той съдържа упражнения по църковносла-
вянската азбука, срички, думи; наставления и уяснения за
вѣрата; молитви; кратки понятия отъ числителницата; по-
нятия отъ историята и географията, и на края календаръ
по септемврийската година. На стр. 208 даваме фотограф-